

-1722)

φές

Καταγόταν από το Ελβασάν της Βορείου

Ηπειρού. Σε νόμιμη ηλικία ήλθε σε γάμο και απέκτησε τέκνα. Οι Αγαρηνοί τον παρακίνησαν, τον δελέασαν και τον έκαναν ν' ασπασθεί τον ισλαμισμό και ν' αρνηθεί τον Χριστό. Με τη βία περιέτεμε και τα παιδιά του, εκτός από ένα, το οποίο μερικοί χριστιανοί το φυγάδευσαν στο Άγιον Όρος.

Ήλθε στον Άθωνα για να το συναντήσει καί, «αντί να εύρη το παιδίον να το τουρκίση, επέστρεψεν αυτός εις μετόνοϊαν». Έμεινε εδώ και έγινε μοναχός στη σκήτη της Αγίας Άννης, στην Καλύβη της Αναλήψεως, που είναι κοντά στο Κυριακό. Για μία τριετία έκαμε «άκραν νηστείαν, κλαίων καθ' εκάστην πικρώς, και παρακαλών τον Θεόν να του συγχωρήση το μέγα παράπτωμα της αρνήσεως». Αξιώθηκε θείων οραμάτων και χαρισμάτων και πόθησε να τελειώσει τον βίο του μαρτυρικά.

Με την ευχή του Γέροντος του, τις συμβουλές και ευλογίες του σημειοφόρου οσίου Ακακίου του Καυσοκαλυβίτη αναχώρησε για το μαρτύριο. Επέστρεψε στην πατρίδα του, αναγνωρίσθηκε από τους Τούρκους, τον συνέλαβαν και ο πασάς τον παρέδωσε στα αγριεμένα πλήθη. Μετά από τριήμερο βασανισμό αποκεφαλίσθηκε.

Οι χριστιανοί το μαρτυρικό του σώμα έθαψαν στο ναό της Θεοτόκου, όπου σώζεται μέχρι σήμερα, θαυματουργεί και ευωδιάζει. Μέρος των λειψάνων του φυλάγεται και στη σκήτη της Αγίας Άννης, όπου υπάρχει και χειρόγραφη ακολουθία του. Νεώτερη ακολουθία συνέθεσε ο ιερομόναχος Ιωάννης Δανιηλίδης και άλλοι.

Η μνήμη του τιμάται στις 11 Ιουλίου και αλλού στις 10 του αυτού μηνός.

Πηγή: Μοναχού Μωϋσέως Αγιορείτου, Οι Άγιοι του Αγίου Όρους, εκδόσεις Μυγδονία, Θεσσαλονίκη, 2007.